

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1291/2020
04.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Вучковић адвокат из ..., против тужених мал. ББ и мал. ВВ обоје из ..., које заступа законски заступник мајка ГГ, чији је пуномоћник ... адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању деце, одлучујући о ревизији тужиоца која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 547/19 од 17.10.2019. године, у седници већа која је одржана дана 04.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 547/19 од 17.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 674/18 од 10.07.2019. године, која је исправљена решењем донетим под истим бројем од 24.07.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио се измени висина обавезе издржавања утврђена пресудом Основног суда у Сомбору П2 355/16 од 16.10.2016. године, на тај начин што ће тужилац убудуће за издржавање своје мал. деце, тужене ББ и туженог ВВ, плаћати износ од по 11.000,00 динара месечно, као неоснован. Обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженима износ од 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 547/19 од 17.10.2019. године одбијене су жалбе тужиоца и потврђене пресуда Основног суда у Сомбору П2 674/18 од 10.07.2019. године и решење П2 674/18 од 24.07.2019. године. Одбијен је захтев тужиоца за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијом тужиоца се посебно не указује на одредбу процесног права коју другостепени суд у овом случају није применио или погрешно применио, а наводи да су првостепени и другостепени суд приликом одлучивања о основаности туженог захтева битне чињенице за одлучивање утврдили супротно писменим доказима који су приложени у списима, у суштини указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која није законски разлог за изјављивање ревизије из члана 407 ЗПП-а.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Сомбору П2 355/16 од 16.10.2016. године обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање мал.ББ плаћа 18% од зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање и да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа 15% од зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, односно укупно 33% зараде коју је остваривао на свом радном месту ... у ... у ..., почев од 01.09.2016. године па док за то постоје законски услови. Ова пресуда је донета на основу споразума странака, законске заступнице тужилаца, мајке ГГ и овде тужиоца, којом пресудом је разведен њихов брак па зато у том поступку нису утврђиване потребе мал. деце у време доношења ове судске одлуке. Месечне потребе мал. ББ, која је рођена је године и завршила је ... разред основне школе износе 45.373,00 динара, имајући у виду редовне месечне потребе узраста детета од ... година, а које се односе на подмиривање основних егзистенцијалних потреба и то за исхрану, одећу, обућу, становање и друго, као и за потребе које се односе на подмиривање школских потреба, у ваннаставном и друштвеном ангажовању, односно у дружењу с вршњацима, одласку на рођендане и слично, са потребама које се односе на коришћење мобилног телефона. Потребне мал. ВВ који је рођен ... године и похађа вртић, просечно месечно износе 41.358,00 динара, а са одласком на море 44.308,00 динара, а односе се на редовне егзистенцијалне потребе за исхрану, одећу, обућу, трошкове становања и друго, као и за потребе везане за дружење са својим вршњацима, за одлазак на рођендане код друге деце, на приредбе и друге активности. Тужени, мал. ББ и ВВ живе са мајком након развода брака у изнајмљеном стану површине 45 м², за који она плаћа закупнину од 12.400,00 динара, а за „режије“ 26.200,00 динара. Мајка тужених је запослена у ... и остварује редовна месечна примања у износу од 46.000,00 до 47.000,00 динара и путни трошак у износу од 2.000 динара, других примања нема и нема друге законске обавезе издржавања, осим у односу на тужене. Тужилац живи у свом стану површине 82 м², засновао је нову брачну заједницу у којој је добио још једно дете, мал. ДД, рођену ... године, запослен је у ... у ... на радном месту ..., и путује сваки дан из ... у ... , остварује месечну зараду у износу око 106.000,00 динара, на име путних трошкова добија износ од 40.000,00 динара. Одборник је у ... и месечно прима одборнички паушал у износу од 14.500,00 динара. Месечне потребе детета рођеног у браку тужиоца са другом супругом износе 25.546,00 динара месечно. Супруга тужиоца је запослена и пријављена на минималну зараду у висини од 25.546,00 динара.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилном применом материјалног права-одредаба чланова 154, 160-162 и 164. Породичног закона, закључили да нису испуњени услови прописани одредбом члана 164. Породичног закона, за смањење доприноса тужиоца за издржавање тужених, мал. ББ и мал. ВВ, налазећи да тужилац као отац може и мора да доприноси издржавању

тужилаца износима утврђеним пресудом Основног суда у Сомбору П2 355/16 од 16.10.2016. године.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине и других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода и могућности за запослење и могућности стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2. и 3).

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, пресуда Основног суда у Сомбору П2 бр 355/16 од 16.10.2016. године донета је на основу споразума тужиоца са законском заступницом тужених, мајком ГГ. У поступку нису утврђиване месечне потребе тужених мал. ББ и мал. ВВ. Међутим, нижестепени судови су у овом поступку, ценећи критеријуме из члана 160. Породичног закона, утврдили потребе поверилаца издржавања-мал. деце, имајући у виду њихов узраст, уобичајене трошкове који су на месечном нивоу неопходни за њихово издржавање, као и минималну суму издржавања-накнаду за лица на породичном смештају, коју периодично утврђује надлежно министарство у складу са законом, а која је у време доношења првостепене пресуде износила 26.517,00 динара. Такође, нижестепени судови су имали у виду и могућности дужника издржавања да доприноси издржавању тужених, своје мал. деце и то износима утврђеним у претходној одлуци- за мал. ББ износом од 18% од зараде, умањене за порезе и доприносе, што новчано износи 19.080,00 динара и за мал. ВВ износом од 15% од зараде, умањене за порезе и доприносе, што новчано изражено износи 15.900,00 динара. Чињеница на коју се тужилац у ревизији позива, и то да је у међувремену стекао обавезу издржавања још једног мал. детета, што на недвосмислен начин представља промењену околност из члана 164. поменутог закона, а да су приходи тужиоца су исти као у време доношења претходне одлуке, по налажењу овог суда не могу да доведу до промене висине његовог доприноса за издржавање тужених, мал. ББ и мал. ВВ. Претходна судска одлука је донета 2016. године, а у међувремену тужени мал. ББ и мал. ВВ су старији, па су самим тим су и њихове потребе повећане. Тужилац, имајући у виду његове приходе, у могућности је да издржава, осим тужених и мал. ДД, рођену ... године, чије су потребе нижестепени судови утврдили у месечном износу од 25.546,00 динара, обзиром да ће део тог износа сносити и мајка мал. ДД, делимично новчаним давањима, а делимично свакодневним старањем и бригом о мал. ДД. Тужилац као отац, може и мора, да доприноси издржавању тужених износима који су утврђени претходном судском одлуком, имајући у виду потребе тужених које су утврђене од стране нижестепених судова, док ће преостали део износа који је неопходан за њихово издржавање, сносити законска заступница тужених, делимично новчаним давањима, а делимично свакодневним старањем и бригом о туженима.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП-а одлучено је као у изреци.

Правилна је одлука нижестепених судова о трошковима поступка, која је донета уз правилну примену одредбе члана 153, и 154. ЗПП-а као и 207. Породичног закона, имајући у виду да тужилац није успео у овом спору.

Како тужилац није успео у поступку по ревизији то је одбијен његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, сагласно одредби члана 153. став 1. и члана 163. став 1. ЗПП-а.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић